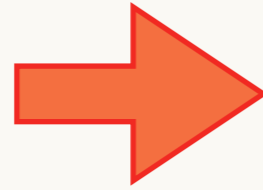

**ทฤษฎีการเสริมแรงของฮัลล์
(Hull's Systematic Behavior Theory)**

คลาร์ต แอล ฮัลล์
(Clark L. Hall, 1884-1952)

เป็นนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน เป็นหนึ่งในหมู่
นักวิทยาศาสตร์กลุ่มพฤติกรรมนิยม มุ่งเน้น
ศึกษาพฤติกรรมที่เป็นรูปธรรม สังเกตได้ วัด
ได้ ทดลองและการทำงานซ้ำได้

ฮัลล์มีความเชื่อว่าถ้าร่างกายเมื่อยล้า การเรียนรู้จะลดลง การตอบสนองต่อการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีที่สุดเมื่อได้รับแรงเสริม การจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีนี้จึงมักคำนึงถึงความพร้อม ความสามารถและเวลาที่ผู้เรียนจะเรียนได้ดีที่สุด

**ทฤษฎีนี้มีหลักการว่า การเรียนรู้เกิดจาก
การเสริมแรง (Reinforcement) การเสริม
แรงเป็นการให้รางวัล เพื่อก่อให้เกิดการลด
แรงขับหรือลดความต้องการของผู้เรียน**

**การเสริมแรง หมายถึง ลักษณะการให้รางวัล
เพื่อก่อให้เกิดการลดแรงขับ (Drive Reduction)
หรือลดความต้องการลง**

การเสริมแรงในทัศนะของฮัลล์มี 2 ประเภท คือ

1. การเสริมแรงปฐมภูมิ (Primary Reinforcement)

คือ การเสริมแรงที่จำเป็นต่อร่างกายได้แก่
อาหาร น้ำ ของเล่น ลูกโป่ง เป็นต้น

2. การเสริมแรงทุติยภูมิ (Secondary Reinforcement)

คือ การเสริมแรงที่ไม่จำเป็นต่อร่างกาย แต่
จำเป็นสำหรับจิตใจ เช่น ชมเชย ชื่นชม ปรบมือ เป็นต้น

องค์ประกอบอื่นที่มีความจำเป็นในการเรียนรู้ คือ

1. **ความสามารถ** แต่ละบุคคลมีความสามารถในการเรียนรู้ต่าง
กัน
2. **การจูงใจ** เป็นการช่วยให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ขึ้น โดย
การสร้างแรงขับให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน
3. **ความเข้าใจ** การเรียนรู้โดยสร้างความเข้าใจในเรื่องที่เรียน
เมื่อประสบปัญหาคล้ายคลึงกันก็สามารถนำเอาประสบการณ์
เดิมมาใช้ได้
4. **การลืม** ฮัลล์อธิบายการลืมในเรื่องของการไม่ได้นำไปใช้
(Law of Disused) เมื่อเวลาผ่านไป ผู้เรียนไม่ได้นำสิ่งที่ได้
เรียนรู้ไปใช้ก็จะเกิดการลืม

การทดลอง

การทดลองที่สนับสนุนสมมุติฐานของฮัลล์ เป็นการทดลองของวิลเลียม (William 1938) และเพอริน (Perin 1942) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การทดลองของวิลเลียม เป็นการฝึกให้หนูกดคาน โดยแบ่งหนูออกเป็นกลุ่ม ๆ แต่ละกลุ่มได้รับการอดอาหารนานถึง 24 ชั่วโมง และมีแบบแผนในการเสริมแรง เป็นแบบตายตัวตั้งแต่ 5-90 กล่าวคือ ต้องกดคาน 5 ครั้ง จึงได้รับอาหาร 1 ครั้ง เรื่อย ๆ ไป จนต้องกดคาน 90 ครั้ง จึงจะได้อาหาร 1 ครั้ง

2. การทดลองของเพอริน เป็นการฝึกให้หนูกดคานเช่นเดียวกัน โดยมีวิธีการทดลองเช่นเดียวกับของวิลเลียมต่างกันตรงที่หนูทดลองของเพอรินได้รับการอดอาหารเพียง 3 ชั่วโมง

การทดลองนี้แสดงให้เห็นว่าความเข้มข้นของการแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับแรงขับ (Drive) คือความหิวของหนูกับอุปนิสัยที่เกิดขึ้นจากการได้รับการเสริมแรง คืออาหารกับการตอบสนอง การกินอาหารยิ่งอดอาหารมาก สร้างแรงขับมาก ๆ การแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ (คือการกดคาน) ก็ยิ่งเข้มข้นมากขึ้นเท่านั้น

การนำหลักทฤษฎีของฮัลล์ไปใช้ ในการเรียนการสอน

- ❖ จัดการเรียนการสอน โดยคำนึงและสนองความต้องการของผู้เรียน
- ❖ จัดการเรียนการสอนด้วยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลพื้นฐานการเรียนรู้ของเด็ก
- ❖ จัดกิจกรรมควรคำนึงถึงช่วงเวลาที่เหมาะสมกับเด็ก ในแต่ละวัย
- ❖ ควรจัดกิจกรรมตามลำดับขั้นตอนของกิจกรรมให้เหมาะสม

การนำหลักทฤษฎีของฮัลล์ไปใช้ ในการเรียนการสอน

- ❖ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนจากง่ายไปหายาก
- ❖ การสร้างแรงเสริมทุกกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น
- ❖ เปลี่ยนกิจกรรมเมื่อพบว่าผู้เรียนเหนื่อยล้า ง่วงนอน และไม่สนใจ
- ❖ ก่อนที่จะสอนบทเรียนพยายามนึกถึงความพร้อมของผู้เรียนก่อนแล้วกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจหรือความต้องการที่จะเรียน

สมาชิกกลุ่ม

1. นางสาวจิรวรรณ จันตา 005
2. นางสาวจันเพียร แก้วดา 035
3. นางประภัสสร วิทยาชั้นสกุล 033
4. นางสาวชนาธิป ใจการุณเลิศดี 038
5. นางสาวศิรินภรณ์ สุขะ 040
6. นางสาวมาทินี หมื่อ 045